

[Niels Westerby.]

ubehagelige de end er for den enkelte, et skridt i den rigtige retning og virker som en nødvendig begrænsning af det forbrug, der er i befolkningen; men det er ikke en effektiv gennemførelse af det økonomiske forlig, og man må derfor regne med, at man skal til det igen. Og der er ikke noget så skadeligt for tilliden til det høje ting, tilliden til det folkestyre, som vi alle er parthavere i, som at folkettinget ikke formår at føre den fornødne økonomiske politik. Vel er der mange, der kan glæde sig over, at de har fået bedre vilkår i de senere år, men jeg tror, at der i vide kredse i befolkningen er en fornemmelse af, at man ikke rigtig kan glæde sig over det, for man føler, at det hele tiden er noget, der sker på randen af økonomiske kriser, og at det er noget, der af den grund ikke vil vare ved. Jeg tror, at den vigtigste opgave, det høje ting står over for, bliver at gennemføre en virkelig økonomisk sanering, således at vi kan få den fornødne trykthed i vort økonomiske liv og vort erhvervsliv, og vore lønmodtagere kan få gode vilkår at arbejde under.

Det siger sig selv, at når man har haft prisstigninger på 8 pct., slår 400 mill. kr. ikke til; det siger sig selv, at når man har en begrænsning på 500 mill. kr. i form af kreditstramning, kan 400 mill. kr.s afgiftsforhøjelser heller ikke slå til, og at der skal mange hundrede millioner kroners obligationskøb til, for at man kan få den effektive rentesækning, alle tørster efter, så vi kan få orden i det økonomiske liv og gode vilkår for vort erhvervsliv og vore lønmodtagere.

Det er altså med en vis skuffelse, jeg har set, at bjerget, de tre gamle partier, har barslet og født en mus, og det er meget beklageligt, at vi ikke har kunnet nå længere; det havde liberalt centrum gerne villet. Vi havde gerne villet gennemføre et virkeligt oprydningsarbejde i den økonomiske politik, og vi må desværre advare imod, at man stiller for store forventninger til det forlig, der er indgået; vi regner med, at man må til det igen inden for en overskuelig fremtid, fordi dette forlig er alt for magert.

Jeg beklager også de midler, der er anvendt. Det er trist, det er fantasiløst, at man gang på gang går til punktafgifter, til skatter på ganske bestemte varer. Det hænger igen sammen med, at man ikke har

kunnet gennemføre en merværdiafgift eller en detailoms. Det er jo egentlig en skandale, at folkettinget i årevis har diskuteret spørgsmålet om indførelse af en merværdiafgift eller detailoms på alle varer uden at kunne komme videre. Det er på grund af denne manglende evne til at gennemføre de politiske beslutninger i det høje ting, at vi gang på gang bliver tvunget ud i det fantasiløse, der hedder afgifter på en række områder, men som ikke har noget med virkelige reformer at gøre.

Der er blevet aftalt en køreplan mellem forligets parthavere, de fire gamle partier, med hensyn til indførelse af en merværdiafgift eller en detailoms. Det er blevet sagt, at det i maj skal afgøres, om vi skal have merværdiafgift eller detailoms, og at der inden den 1. juni skal træffes afgørelse af spørgsmålet om skattelettelse og om de andre omstændigheder ved gennemførelsen af en sådan afgift. Jeg ved ikke, om „køreplan“ vil sige det samme, som at en sådan ordning i realiteten er gennemført. Med de erfaringer, jeg har gjort i det høje ting, stiller jeg mig meget skeptisk over for de gamle partiers evne til at gennemføre en merværdiafgift, eventuelt en detailoms, inden for dette tidsrum.

Jeg tilsiger liberalt centrums positive, ja, ikke blot positive, men ivrige medvirken til at gennemføre en merværdiafgift eller eventuelt en detailoms. Vi har gransket disse ting meget nøje, og vi er kommet til det resultat, at merværdiafgiften vil være det bedste. Men også en detailoms vil kunne komme i betragtning; hvis det er den eneste politiske mulighed for at gennemføre en almindelig forbrugsbeskatning, vil vi ikke vige tilbage for at gå med til en detailoms, men vi foretrækker som sagt en merværdiafgift. Vi foretrækker en sådan reform, fordi vi anser det for uhyre vigtigt, at vi hurtigt kan få gennemført en sænkning af indkomstbeskatningen, således at der kan blive mere grund til at bestille noget, mere grund til at spare op. Vi anser det for meget vigtigt, at indkomstbeskatningen bliver lempet og forbrugsbeskatningen strammet.

Jeg kan kort fastslå, at på næsten alle områder ligger der uløste problemer; det gælder også med hensyn til ejendomsbeskatningen. Nu har det været diskuteret